

slet ikke vides, thi Skiftekommissarierne blev i Almindelighed beskiftede lige strax ved Skiftebehandlingens Begyndelse, og den Gang var det ikke saaledes som nu, at der ved Fallitens Begyndelse skulde foreligge en Slags Over- sigt over de Fordringshavere, der ere i Boet, men den Gang, før 1872, blev Boet taget under Behandling, naar Fallenten forlangte det, uden at han skulde opgive Noget om, hvem han havde til Kreditorer, eller hvor store de Fordringer var, som hvilede paa hans Bo. Saaledes har det fra 1824 eller i alt Fald fra 1842 omtrent været en staaende Retss- pragis, at der blev beskiftet to Skiftekommissarier uden Hensyn til, om Fordringerne vare mange, store eller saa, til at behandle et Bo, blot efter visse Fordringshaveres tilfældige Forlangende. I de udsørlige Motiver, hvormed daværende Justitsminister Krieger har forelagt den nugældende Konkurslov, henviser han udtrykkelig til, at Udnævnelsen af Kuratorer i Boet skulde være en Fortsættelse af Skiftekommissariatet, og jeg mener derfor, at jeg har en vis juridisk Ret til at sammenknytte Udnævnelsen af Skiftekommissarier med Udnævnelsen af Kuratorer, og at det har været et ganske godt Forslag, at Kuratorerne skulde vælges efter et Flertal af Fordringshavernes Dnsse. Dette Forslag af Minister Krieger blev vedtaget i Landstinget efter Indstilling af den ærede Justitsminister Nellesmann, som er her til Stede, og som var Ordfører for Konkursloven. Han sluttede sig ganske og aldeles til den Maade, hvorpaa Kuratorvalget da foresloges, men han stillede det Endringsforslag, at der skulde kunne udnævnes to Kuratorer. I Kriegers Forslag var der kun Tale om een Kurator i et Bo, men efter den ærede daværende Landstingsordfører, den nuværende Justitsministers Forslag blev det vedtaget i Landstinget, at der kunde vælges endogaa to Kuratorer ved Stemmesflerhed. Da var der slet ikke Tale om noget Valg under Hensyn til Fordringernes Størrelse. Da det kom her i Folkethinget fra Landstinget, var den nuværende Folkethingmand for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein), som blev Justitsminister ganske kort efter, Ordfører, og han indstillede det Selvsamme. Saaledes have 3 Ministre, de 3 sidste Justitsministre, som vi have haft, indstillet dette Forslag, som den nuværende Justitsminister vil have forandret. Om jeg ikke tager feil, saa er den Ordning, som foreligger i den nugældende Konkurslov, og som dengang blev vedtaget, ogsaa bragt i Forslag af Processkommissionen, og selvfølgelig har den et endnu større og stærkere juridisk Fundament end det, der lig-

ger i 3 Justitsministres Understøttelse. Der siges til Fordel for det nye Forslag, at man ved Kuratorvalget er blevet belemetret med saa mange smaa Fordringshavere, og at disse smaa Fordringshavere bør ikke betyde Noget, da de ellers ikke have synderlig Meget at sige i Boet. Dertil svarer jeg, at de smaa Fordringshavere i et Bo kunne i og for sig have lige saa stor Interesse i Boet som de større Fordringshavere, fordi de smaa Fordringshavere ikke have Raad til at tage deres smaa Fordringer; en Titroneseddel er for dem lige saa Meget som en 500-Krone Seddel for en Grosserer eller Bankier, og jeg tror derfor, at man ikke saaledes kan sige og rasjonere sig til, at de smaa Fordringshavere ere uden Interesse i Boet. Derjom jeg tager min egen personlige Erfaring til Veileder, har jeg mangen en Gang set de mindre Fordringshavere meget ivrigere til at møde til Kuratorvalg end de større Fordringshavere, og jeg har oplevet, saa ofte jeg har været til Kuratorvalg i Kjøbenhavns Skiftekommission, ikke just i Sø- og Handelsretten, at der har været livligt Møde ved Kuratorvalg af Fordringshavere. Minister Kriegers Motiver sige, at det er Fordringshavernes Deltagelse i Skiftebehandlingen, som skal være Konkurslovens Princip, og jeg siger, at det er rigtigt; det har jeg ogsaa set, og jeg mener, at hvis det nye Forslag om, at Kuratoren tillige skal have Overvægt af Fordringerne paa sin Side, bliver Lov, naar man det Kriegerste Princip ihjel, og saa bliver det lige saa dødt ved Kuratorvalg, som det nu er ved sædvanlige Stiftesamlinger, og derfor tror jeg, det er bedst at blive ved det Kriegerste Princip fremfor ved det Nellesmannste. Jeg vil dertil sige, at efter min personlige Erfaring staa de smaa Kreditorer eller Fordringshavere sig ganske godt ved at møde til Kuratorvalg, thi dersom de sætte deres Kandidat igjennem, have de Udgang til uden Betaling at faae en Veiledning af Kuratoren, som de ellers maa savne; i det Mindste betjender jeg mig til det Princip, at naar jeg er valgt til Kurator i et Bo, giver jeg mine Vælgere, uden Betaling, en Haandsrækning og Veiledning. Jeg betragter dette som en Retshjælp til Ubemidlede uden Betaling, og jeg tror, at den Grund- sætning har vundet allerede ved Studenter- samsfundets Brug deraf i kort Tid saa stor Hjemmel, at den fortjener at opretholdes ogsaa i dette Tilfælde.

Jeg vil tilføie, at efter at Udvalget har afgivet sin Betæntning, er der gjennem den nuværende Formand indbragt her i Thinget en længere Skrivelse fra Grosserer- og Komite, hvori man med stor Alvor paab-